

Μαρία Λοϊζίδου,
Pelage, 2018.
Παραχώρηση της
καλλιτεχνίδος
και της Kalfayan
Galleries, Αθήνα-
Θεσσαλονίκη.
Απόψη
εγκατάστασης.
Φωτό © Πάνος
Κοκκινιάς.
Παραχώρηση
NEON

Καταμεσήμερο στο παλάτι

Μια ματιά στην έκθεση The Palace at 4 am
στο Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκόνου

➔ Από τη Μαρία Μαραγκού

Η τέχνη έχει χρεία τη μυθολογία της, όπως ακουμπά στους υπερήρωες της πρόσφατης ιστορίας της. Οι Iwona Blazwick και Ελίνα Κουντούρη, οι επιμελήτριες της έκθεσης, χτίζουν τη συλλογιστική τους πάνω στο ομώνυμο γλυπτό του Giacometti, στο περιβάλλον του ανακτόρου και σε οντότητες όπως η γυναίκα, το πουλί, οι τοτεμικές φιγούρες. Ευλογημένη ώρα για τα πλάσματα της φαντασίας το λυκαυγές. Εδώ το ανάκτορο είναι το μουσείο της Μυκόνου και τα «φαντάσματα» τα έργα του αρχαίου κόσμου και σύγχρονοι καλλιτέχνες σε ορμέφυτο διάλογο.

Ο θεατής δύναται να δημιουργεί τη δική του ώρα για το συλλογισμό και τα προσωπικά του φαντάσματα. Η παρούσα σύντομη ανάγνωση γίνεται το καταμεσήμερο, όταν ο ήλιος επιβάλλει να βλέπεις καθαρά. Και αν θέλεις, ονειρεύεσαι μεταμεσονύχτια το Παλάτι, τους αμφορείς και όσες μορφές του σύγχρονου καλλιτέχνη παρέχουν αυτή τη δυνατότητα.

Στην έκθεση, ο διάλογος ανάμεσα στο παρόν και στο παρελθόν είναι παραπάνω από επιτυχής. Έχουμε παρακολουθήσει τα τελευταία, δύσκολα χρόνια για τη σύγχρονη δημιουργία άπειρες απόπειρες ώστε το σύγχρονο έργο να δανειστεί τη λάμψη του ιστορικού χώρου, να συνομιλήσει, να καταφέρει να σταθεί. Στις

περισσότερες περιπτώσεις καταλήγουμε να επιχειρηματολογούμε για τον τρόπο ή τους τρόπους με τους οποίους ο ιστορικός χώρος εκδικείται τον επηρμένο αυθάδη.

Η έκθεση στέκεται γιατί τα εκθέματα είναι «ταπεινά», άρα σοφά. Η όποια υπερπαραγωγή, ανύπαρκτη, ευτυχώς. Ο μικρός αριθμός των σύγχρονων έργων επιβάλλει να συλλογιστεί ο θεατής πάνω στα αρχαία κτερίσματα, στις ταφικές τιμές, στα καθημερινής χρήσης δημιουργήματα των ανωνύμων, ενώ το «φανταστικό» μέρος χτίζεται από την ατμόσφαιρα μιας συνύπαρξης όπου ουδείς επιχειρεί να ανταγωνιστεί.

Δεν θα αναφερθώ σε λιγότερο ή περισσότερα καλά έργα. Η σημασία μιας ομαδικής παραμένει η ανάγνωσή της ως σύνολο. Θα ήμουν άδικη, ωστόσο, αν δεν σταθώ στο έργο της Simone Fattal, την οποία πρώτη φορά βλέπουμε στην Ελλάδα, ως ένα σπάνιο σύστημα ποιητικής της μνήμης που εμπεριέχει ποικίλα σύγχρονα ζητήματα.

*Η Μαρία Μαραγκού είναι διευθύντρια του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης

The Palace at 4 am / Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκόνου, έως 31 Οκτωβρίου

Iwona Blazwick, διευθύντρια Whitechapel Gallery και Ελίνα Κουντούρη, διευθύντρια NEON. Φωτό © Πάνος Κοκκινιάς. Παραχώρηση NEON